

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o odszkodowaniu ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy § 96. ustawy o ustroju sądownictwa z dn. 27 stycznia 1877 (Dz. Ust. Rzeszy 1877 str. 41 i 1898 str. 79) oraz §§ 55a i 77a tejże ustawy w brzmieniu nadanem im rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r., zaprowadzającym

zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 46 poz. 390) oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1922 roku w przedmiocie zmian ustawy o ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 108, poz. 1005), zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują za każdą utratę zarobku, wywołaną spełnieniem czynności urzędowej, za każdą rozpoczętą godzinę odszkodowanie w wysokości do 1000 mk. Wysokość odszkodowania ustalić należy w każdym poszczególnym wypadku przy uwzględnieniu zwykłego zarobku.

Odszkodowanie przyznaje się najwyżej za 10 godzin w dniu.

§ 2. Wysokość strawnego ustala się na 3000 mk. na każdy dzień czynności.

Wysokość noclegowego równa się wysokości strawnego. Jako dzień czynności po myśli ust. 1 niniejszego paragrafu uważa się dzień, w którym ławnik (sędzia zawodowy, przysięgły) obecnym był służbowo w siedzibie sądu.

§ 3. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują jako zwrot kosztów podróży:

- a) przy podróżach, odbytych koleją lub innymi środkami komunikacyjnymi użyteczności publicznej, rzeczywiście powstałe wydatki, jednak przy użyciu kolei lub kolejki nie wyżej kosztów biletu III klasy.
- b) przy podróżach, których odbyć w powyższy sposób nie można, za każdy rozpoczęty klm. drogi tam i z powrotem 4 mk. Jeżeli ławnik (sędzia niezawodowy, przysięgły) zmuszony był użyć furmanki, należy zwrócić powstałe przez to koszty w odpowiedniej wysokości; odnosi się to także do tych wypadków, w których użyto własnej furmanki.

Koszta podróży zwraca się tylko wtenczas, jeżeli odległość mieszkania ławnika (sędziego niezawodowego lub przysięgłego) od miejsca, gdzie czynność należy wykonać, wynosi więcej niż 3 klm.

§ 4. Koszta podróży zwraca się także za takie podróże, które ławnik (sędzia niezawodowy lub przysięgły) odbywa podczas kadencji do swego miejsca zamieszkania. Koszta te nie mogą jednak przekraczać wysokości noclegowego.

§ 5. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie kosztów podróży i dniowego ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 96, poz. 889).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*